

quoniam alimento item indigemus, quo ipsa careant. At dulcia tota ipsa cibus idoneus sunt, atque ex parvis quibusdam eiusmodi escam corpus capit vberiolem. Quod cum se abunde referat, nihil edere præterea potest. Plus enim tolerare non potest, atque ita efficitur, ut oculis à dulcibus satiemur. 4 Cur fructus arborum, & carnes, & cætera id genus vtribus vehementer inflatis contenta, valeant incorrupta edurare: nec minùs quæ diligentissimè picata, obturataque circumundique fuerint? An quoniam corruptum omnia solent cum mouentur: quæ autem plena sunt, immota persistunt. Haud enim fieri potest, ut motus sine inani spatio agatur. Atqui isthæc, quæ ita inclusa sunt, plena vindique: constat ergo incorrupta seruari ratione. 5 Cur vinum post pomum putre epotum, amarum sentiat? An amarorem putredo habet. Itaque quod de pomum per summa infidet, lingua humori, qui bibitur, permistum, diffusumque, amarum efficit potionem. Ipsum autem pomum per se esitatum, minus deprehendi propterea potest, quia saporis id genus multa attingat, inque exigua discernatur. 6 Cur edenda bellaria sint, visusque secundarum mensarum adiici debeat? An ut factis bibamus. Non enim factis gratia solum, quæ per mensam primam nos teneat, bibendum, sed etiam post hausisse aliquid iuuat. 7 Cur nuces tostæ refrigeratæ deteriores redduntur, & panis quoque, & glandes & multa id genus alia, rursusque calefacta eadem meliora euadant? An propterea quod refrigeratis succus concrefcit, & constat: tepefactis rursus dilabitur. Suauitas autem non nisi per succum percipi potest. 8 Cur post fructuum esitationem, ut ficum, cæterorumque generis eiusdem, vel vinum merum, vel aquam superbibere debeamus, quæ quidem aduersa inter se sunt? An quia genus pomorum, & calidum, & humidum causa suæ generationis est: habet enim tū ignis copiam, tum humoris. Itaque succus pomi veluti feruorem intus per ignem excitat, quomodo mustum foris effluet, ut tamen hebetiore: humor autem nimius cruditatem committit. Aqua igitur vi frigore feruorem illum frangit, atque extinguit: & vinum suo calore idem plerumque efficere potest: quippe quod perinde, atque ignis igni, multus paucos vires subtrahat: amplius tamen humoris copiam suo calore emollit, & concoquit, subque pondere inananter illū feruorē vincit, ac reprimat.

A Διὰ τὸ ἐπὶ ποσότητι τῆς ἑσφῆς, ταῦτα δὲ μὴ ἔχειν ἑσφῆν· τὰ δὲ γλυκῆα, ἀπαντὰ δὲ ἑσφῆ, καὶ διὰ μικρῶν τοιούτων πολλὰ λαμβάνεται τὸ σῶμα. ὅταν οὖν δοσολαβῆ πολλὴν ἑσφῆν, ἐκείνῃ δυνάμει ἐδίειν, διὰ τὸ μὴ εὐπορεῖν· εἰκότως οὖν ἐδίειν ἐπὶ τῶν γλυκῶν πληροῦμεθα. B Διὰ τὴν τὰ περιεχόμενα καὶ τὰ κρέα, καὶ ὅσα ποιάται, ἐν τοῖς ἀσπικοῖς ἀσιπία γίνεται, ὅταν σφόδρα φυσικῶς καὶ τὰ ἐν τοῖς ἀκρίβειος ἀσπιποματιζομένοις ὡσπῶτος; ἢ διότι σίπεται ὑφ' ἐκινούμενα πάντα; καὶ δὲ πλήρη, αἰετῶντα. ἀδυνάτων γὰρ αἰετῶν κενὸν κινεῖται· ταῦτα δὲ πλήρη.

ε Διὰ τὴν μὲν τὰ σακχάρη, τῶν ἀσπιποματιζομένων, ὁ αἶνος πικρὸς φάνεται πινόμενος; ἢ ὅτι πλεῖν πικρότητα ἔχει ἢ σακχάρη ἢ τοιαύτης τὸ οὐκ ὁππῆρον ὅτι τῆ γλυκῆα, μὴ γινώσκοντες τὸ πικρῶν καὶ διαχρόνον, πικρὸν ποιεῖ τὸ πικρῶν αὐτὸ δὲ καὶ αὐτὸ ἦπρον φάνεται ἐδιδόμενον, διὰ τὸ πολλῶν ἀπὸ ἑσφῆ, καὶ εἰς μικρὰ διατεταμένηται τὸν πινόμενον χυμῶν. C Διὰ τὴν τὰ τραχέματα ἐδεσέοντι ἔνεκα τῶ πικρῶν ἰκανόνι οὐ γὰρ μόνον ποτέον τῆς δόξης χεῖρον τῆς ὅτι τοῖς σπῆσι, ἀλλὰ καὶ μὲν τὸ σπῆσι.

ξ Διὰ τὴν τὰ ὀπῆα κέρυα, ψυχθέντα χεῖρον γίνεται, καὶ ὁ ἀρτος δὲ, καὶ ὁ βάλανος, καὶ πολλὰ τῶν τοιούτων· θερμαίνονται δὲ πάλιν, βελτίως; ἢ διότι ψυχθέντος ὑφ' ἐπέτη γινώσκοντες αἰαχλαίνονται δὲ, πάλιν χεῖρον; ἢ δὲ ἠδονὴ γίνεται διὰ τὸν χυμῶν.

η Διὰ τὴν τῆ δόσολαβῆ τῆς ὁπῆσας, οἷον σύκων καὶ τῶν τοιούτων, ἢ οἶνον ἀκρατον δὲ ὁππῆρον, ἢ ὑδρῶν ταῦτα δὲ ἐναντία; ἢ ὅτι ἢ ὁπῆσα καὶ θερμὴ ὅτι καὶ ὑγρα διὰ πλεῖν γίνονται; ἔχει γὰρ πολὺ πῦρ καὶ ὑγρότητα· ὡς δὲ διὰ ὑφ' τὸ πῦρ, οἷον ζέσιν ποιεῖ ὁ χυμὸς εἶσα ὁπῆρον ἔξω τὸ γλυκὸς ποιεῖ. ἢ πῆρον δὲ ἔχει δυνάμειν, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἀκρόδερμα. τὸ δὲ τῆς ὑγρότητος πλεῖθος, ἀπελείπει ποιεῖ. τὸ μὲν οὖν ὑδρῶν, διὰ πλεῖν ψυχρότητα σβεννύει πλεῖν ζέσιν· ὁ δὲ αἶμα, διὰ πλεῖν θερμότητα ὡς ὁπῆρον πολὺ. ἄσπιρον γὰρ πῦρ ἐνίοτε πῆρον, εἰ ἢ ἢ εἰλαπῶν, ἀφαίρειται πλεῖν ἰχμῶ. μέλλον δὲ τῆ θερμότητι πῆρικός ὅτι τῆς ὑγρότητος, καὶ διὰ βεβαίως κατακρατεῖ τῶν τῆς ζέσας ὁπῆρολασπίδ.

θ Διὰ τὴν τῶν ἰχθύων γλυκύτητα αἰ δὲ χεῖρον

9 Quam ob causam carice bifidæ tantum dulcissimæ